

Når der ses bort fra de allerede indbudgetterede produktivetsforbedringer udviser *driftsudgifterne* en stigning på ca. 0,8 mia.kr. Dette kan bl.a. henføres til de ved finanslovaftalen for 1992 aftalte nye uddannelsespladser, samt den øvrige styrkelse af en række driftsområder på bl.a. Undervisnings- og Kulturministeriet. De allerede indbudgetterede produktivetsforbedringer mere end opvejer denne stigning.

Dersom der *ikke* blev taget udgiftsdæmpende initiativer udviser *overførsler til personer* en samlet udgiftsstigning på ca. 1,7 mia.kr. *eksl.* konjunkturbetingede merudgifter til A-dagpenge.

Denne stigning kan fortrinsvis tilskrives en stigning i udgifterne til arbejdsmarkedsforanstaltninger, dvs. efterlønsordningen og arbejdstilbudsordningerne. Herudover er der en udgiftsvækst vedrørende tjenestemandspensioner og statens uddannelsesstøtte.

Med henblik på at imødegå overførselsindkomsternes udgiftsvækst er der på finanslovsforslaget for 1993 forudsat udmøntning af en række besparelser på overførselsområdet.

Omlægning af statens aktiver var på finanslov 1992 indbudgetteret med et engangsprovenu på 3,1 mia.kr. Bortfaldet af dette provenu i 1993 indebærer en forøgelse af sparekravet. Regeringen vil i de kommende år arbejde videre med forslag til omfattende privatiseringer og omlægninger af statens aktiver. I 1993 er provenu i den forbindelse forudsat anvendt til nedbringelse af statsgælden.

Øvrige nettoudgifter består af generelle tilskud til kommunerne, erhvervssubsidier, U-landsbistanden, øvrige tilskud, udlån, afdrag, forstærket restanceinddrivelse og andre mindre poster.

Der er en udgiftsvækst på ca. 1,7 mia.kr., hvilket bl.a. skyldes bortfald af det på FL 1992 indbudgetterede eengangsprovenu på 1,5 mia.kr. vedrørende initiativerne til en effektiviseret restanceinddrivelse.

Sparekravets udmøntning

Den statslige sektor skal være *mindre og mere velfungerende* end i dag.

Fastholdelsen af et uændret reelt udgiftsniveau fra 1992 til 1993 - udtrykt ved det udgiftspolitiske måltal - sikrer et fortsat fald i udgiftstrykket og at den statslige sektors andel af samfundsøkonomien bliver *mindre*.

Dette nødvendiggør som nævnt ovenfor et samlet sparekrav på 7,5 mia.kr.

I figur 2.3.3. er sparekravets udmøntning illustreret.